

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, De Oratione
Mentali Et Mysteriorvm Vitae D.N. Iesv Christi &
benedictae Matris eius meditatione**

Arias, Francisco

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. XII. De spiritualibus SS Christi Iesu humanitatis perfectionibus, quæ
in SS. hisce mysterijs meditandæ sunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48934)

CAPVT XII.

*De spiritualibus sacratissima Christi
Iesu humanitatis perfectionibus
quæ in sacris hisce mysterijs con-
sideranda sunt.*

AD adiuuandum porro & con-
solandum eos, qui in sanctis
hoc exercitio proficere ege-
giè volunt, distinctius & copiosius
spiritualia, quæ in hisce mysterijs
circa humanitatem & diuinitatem
Saluatoris nostri Iesu considerari
queunt, exponemus: quæ scilicet in
horum vnoquoque considerare li-
ceat. Circa sacratissimam Redem-
ptoris humanitatē, quādo hæc my-
steria meditamur, bonum fuerit, ex-
teriorē ac visibilem sacratissimam
illius corporis perfectionē ac pul-
chritudinem cōtemplari: cum enim
immediatē à Spiritu sancto, & con-
sequenter à tota Trinitate (nam
vniuersus personæ opera ad extra omnia
trium sunt) organizatum, & singula-
ri quodam ac supranaturali modo
est.

In huma-
nitate
Christi
conside-
randa cor-
poris per-
fectio ex-
terior.

è sacratissimis purissimisque Vir-
ginis sanguinibus compactum &
cōpositū, & cū persona diuina vni-
tū fuerit, certū est ipsū inter omnia,
quæ vnquam fuere aut post futura
sunt corpora, pulcherrimum ac
perfectissimum fuisse quantitate,
proportione, consonantia, & mem-
brorum omnium elegantia, coloris
vniacitate & claritate, vultus sua-
uitate, modestia, & loquendi, &
eundi grauitate, & reliquis omni-
bus, quin & sancta quadam maiesta-
te venerandum, interdum malis ter-
ribile, sed & dulcissimum ac amabi-
le. Quamuis autem hanc perfectio-
nem & pulchritudinem exteriorem
considerare liceat, non hanc aut illā
in particulari figuram (nam hoc di-
stractionem afferre posset) sed in
generali formam quandam maximè
perfectam imaginando, vt ita in e-
iusdem amorem excitemur, & simul
ardentissimum ad illum aliquando
in coelogramiosum videndum desi-
derium concipiamus; imprimis ta-
men cōsideranda est inuisibilis illa

Quo me-
do.

Quo sine.

Q 5 san-

sanctissimæ humanitatis perfectæ.

Ipsius inquam altissima dignitas

Sed in pri- quodd scilicet infinitum Dei habet
mis inte- esse, quoniam personæ Filij Dei
rior, eius ta est: quod in altissimo colloca
scilicet sit loco, quo nullus maior esse
subsisten- cogitari potest: quia immediate
tia. ipse Dei persona sustinetur, &

vinculo intimo, & vnione a deo

acta, quæ efficiat, vt is ipse qui homo

simul sit Deus. Cogitemus, quam

lecta à Deo sacra hæc humanitas

fuerit, quam solam incõparabilior

magis dilexit, quam totum vniver-

sam. omne enim esse, quod creaturæ

tam terrestribus quàm cœlestibus

dedit finitum ac limitatum est; &

sacratissimæ huic humanitati esse

infinitum est, & quod non creaturæ

sed creator ipse est. Consideremus

auctoritatem & potètiã eius. nam

quia personæ diuinæ vnita est, deus

illi ius & Dominium in omne quod

creatum est, & vniuersalem quam

admiracula, prodigia, & quidquid

in cœlo & terra vellet, operandi po-

testatem. Atque ita Christus Domi-

nus.

Quàm hu-
manitas
Christi
Deo dile-
cta.

*D. Tho. 3.
p. 1. q. 2. a. 7.
c. 9.*

Eius au-
toritas &
potentia.

nus, non solum in quantum Deus & creator, verum etiam in quantum homo & redemptor, est vniuersalis coeli terræque, omnium hominum & angelorum rex & Dominus. Verum in quantum Deus, à se ipso potestatem habet, id est, à nullo accepit, atque hæc potestas est penitus infinita non modò in omne creatû, verum etiam, ad de nouo creandum quidquid creari possibile est. At in quantum homo, ipsam à diuinitate accepit, estque potestas vniuersalis spectans mundi redemptionem, & in omnes homines & angelos Dominium. Consideremus item pulchritudinem & sanctitatem sacratissimæ illius animæ, quæ ita ineffabiliter omne quod dici & cogitari potest excedit, vt in eo ipso puncto quo condita fuit gratia infinita in genere gratiæ plena fuerit: id est, habuerit gratiam omnē possibilem secundum potentiam Dei (iuxta ipsius sapientiæ ordinationem,) & gratiam imensam & illimitatam, non modò pro se, sed etiam ad eam.

Q 6

velut

D. Tho 3.

p 9.13. art.

1 & 2.

D. Thom.

3 p 97

10 & 11.

Animæ

sanctitas

& decor.

372 FRANC. ARIAS CAP. XI
velut caput in omnes mundi & al-
rum mundorum infinitorum (fre-
starent) homines effundendam, quæ
eâ in rem suam uti vellent. Et cum
gratiam illam erat & per excellen-
tiam caritate & amore, tam ergo
Deum quam homines, tum etiam
virtutibus acquisitis & infusis &
Spiritus sancti donis, cum pulcherrimo
gloriæ lumine, plena, atque
ipsa sola maiorem amorem Deum
virtutem & gratiam habebat & modo
etiam habet, quam omnes simul
homines & angeli, idque eo excellens,
nulla ut sit comparatio. Erat ad hæc
summâ gloriâ plena, nam à primo
creationis suæ instanti, diuinam vi-
debat essentiam, eratque beata, vi-
modo est; et si gloriam in hac vita
corpori, nec inferiori animæ parti,
quod pro homine pati posset, non
communicaret. Consideremus &
gloriosissimæ illius animæ sapien-
tiam, quæ maxima & infinita, iam
iam inde à primo creationis instan-
ti, uti est modo, fuit: nam ab illo in-
stanti sciuit & vidit quidquid Deus
fecit

*Idem 3. p.
q. 10. ar. 2.
c. 3.*

*Et sapien-
tia.*

DE ORAT. MENTALI. 373

fecit & faciet, quæ fuere & vnquam
futura sunt, omnes omnium homi-
num & angelorū tam bonorum, quā
malorum iam inde à mundi exordio
cogitationes, & quas ad vsque finem
mundi & per infinitum æternitatis
spatium habituri sunt. has inquam
omnes præsentis habebat & vide-
bat sanctissima illa anima, simul &
omnes creaturarum omnium natu-
ras, & illarum numerum, perfectio-
nes, virtutes proprietates & succes-
sus, tam hominum mundi huius,
quàm alterius, tam illorum qui in
tempore, quàm qui futuri in æter-
nitate, & tam diu futuri, quàm diu
erit Deus. omnia inquam hæc vide-
bat & sciebat clarissimè, vti illa mo-
do videt & scit. Immensum hoc di-
uinæ sapientiæ pelagus, quod illam
benedictam Christi animam nobi-
litate, & perfectiones illæ spirituales
potentiæ, gloriæ & pulchritudinis,
quæ sacram illam humanitatē sum-
mè admirabilem reddunt, simul &
aliq̄ virtutes humilitatis, mansuetu-
dinis, misericordiæ, benignitatis,

Q 7

quas

374 FRANC. ARIAS CAP. XL
quas in mysterijs vitæ, Passionis
Resurrectionis Dominicæ relucet
dicimus, spiritualia sunt, quæ con-
siderare debemus. Hæc autem con-
sideratio efficiet, vt altius ac dignius
omnia opera & verba Christi Salu-
toris ponderemus, & sentiamus
citemurque magis in amore Dom-
ni illius, qui etiam in quantum ho-
mo & frater noster, dignitate, po-
tentiaq; existit altissimus, gratia
pulchritudine elegantissimus con-
ditiōe suauissimus, & in omni vir-
tute perfectissimus, sapientia maxi-
mè admirabilis, summaq; reueren-
tia & amore dignissimus. Et quoniam
hæ spirituales perfectiones huma-
nitatis Christi figura quædam vultus
diuinitatis sunt, & speculum in quo
ipsa relucet & videtur perfectissi-
mum, quod vnquam Deus condidit
iam quomodo per illos ad perfe-
ctionum diuinitatis consideratio-
nem ascendere & peruenire de-
beamus, prosequemur.

Ca.